

Thơ ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

M y ngày ng n ng i Sài gòn, tôi th ng đ n ăn t i t i m t quán ăn g n khách s n tôi , đi b ch ng năm phút, có tên Nhà Hàng Thanh Niên, n m phía sau nhà th Đ c Bà. M t n i t ng đ i yên tĩnh, khu v n l thiên nh nh ng v i nh ng khóm trúc đ th ng, và nh t là đ c nghe l i nh ng b n nh c tình ca -k c tình lính- c a mi n Nam thu tr c.

Sài gòn đ ng nh không k p th vào nh ng ngày cu i năm. Ngoài đ ng t p n p xe c và trên vỉa hè cũng kín c ng i. T t c đ u h i h ng c xuôi, làm nh t t c không còn đ th i gian đ k p “đ i đ i”. Tôi th y mình l c lỏng trong cái không gian y. T t nh t là tìm m t n i v ng v ng i m t mình đ suy t và h i t ng v Sài gòn c a m t th i x a cũ, mà bây gi m h nh ch còn trong c tích.

- Chào chú, cháu đánh giày cho chú nhé.

Tôi gi t mình khi nghe m t gi ng r t b c k , ch a k p quay l i thì ba chú bé đã đ n tr c m t tôi. Th ng bé nh t và cũng đ ng g n tôi nh t nhìn tôi g t đ u chào :

- Sao chú ng i m t mình bu n th ? Trông chú h i l . Ch c chú là Vi t Ki u m i v thăm quê ?

Tôi ng c nhiên, không hi u t i sao th ng bé bi t mình là “Vi t ki u”. B i tôi ăn m c r t đ n gi n. Có th nói là đ n gi n nh t so v i nh ng th c khách có m t ở đây. Và m c dù không a cái danh x ng “Vi t ki u” này, nh ng th y th ng bé l phép đ th ng, tôi gi ti ng b c đùa :

- Chú n c ngoài v ch không ph i Vi t Ki u. Th ngoài y quê cháu ở đâu.

- Cháu t n Nghĩa L - Yên Bái

Tôi n m tay nó :

Thò ng bé đánh giày ngò i Nghĩa L

Tác Giả: Phòm tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

- Thò hóa ra mình là đò ng hò ng đò y. Chú cũng tò ng ò Nghĩa L mọt thò i gian lâu ò m.

Thò ng bé tròn xoe đôi mọt :

- Chú cò ò. Trông chú chò ng phò i ngò i quê cháu.

Tôi bèn kò mọt mọt ch vò Nghĩa L cho thò ng bé nghe, tò con sông, con đò ng cho đò n cái đò c Cò ng Trò i và cái thung lũng Hang Dò i nò m sâu trong vùng núi rò ng cò c bò c.

Thò ng bé ngò c nhiên thích thú, nhò ng đôi mọt cò nhìn tôi không chò p. Tôi bò t cò i, vò vai thò ng bé :

- Xin ò i cháu. Chú òa cho vui. Đúng là chú tò ng ò Nghĩa L gò n năm năm. Nhò ng mà chú bò tù cò i tò o ngoài ò y.

Cò ba thò ng bé cùng nhao lên :

- À, đúng rò i, con đò ng ô tô tò đò c Cò ng Trò i vò huyò n, bây giò ngò i ta vò n gò i là Đò ng Tò Cò i Tò o. Vì nghe mò y ông bà cò bò o do các chú trong nam ra cò i tò o đò p con đò ng ô tô ò y.

Ba thò ng ò ba nò i khác nhau ngoài Yên Bái. Cò làng đang đò i, nên rò nhau bò quê vào miò n nam kiò m sò ng. Khò i nghiò p là đi xin, sau đó cũng chò y theo “nò n kinh tò thò trò ng theo đò nh hò ng xã hò i chò nghĩa”, ba thò ng chung vò n làm ăn, kiò u công ty hò p doanh. Mọt thò ng bán vé sò , mọt thò ng bán báo, còn thò ng bé nhò t đánh giày. Vò y mà cũng sò ng thoò i mái (dù chò trên vĩa hè) ò i còn dành đò m tiò n gò i vò cò u trò gia đình. Thò ng bé nhò t đang nói chuyò n vò i tôi quê ò Thôn Thò ng Sò n, thuò c huyò n Nghĩa L. Mọt cái huyò n miò n núi nghèo xò xác, có thò là mọt trong nhò ng nò i nghèo nhò t nò c, nò m cò c bò c tò nh Hoàng Liên Sò n ngày trò c, cách

Thơ ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

---

th xã Yên Bái kho ng m t ngày đ ng. Và cũng là n i đã t ng nh t nhi u tù c i t o t mi n nam chuy n ra, t anh binh nhì TQLC b b t tr n H Lào, cho đ n h n ba m i t ng lãnh, mà đa s đã không b r i đ ng đ i c a mình vào gi th hai m i lăm.

Đã h n ba m i năm, và bây gi đang ng i gi a th đô Sài gòn x a, tôi c t ng là mình đã quên r i cái tên Nghĩa L . V y mà hôm nay tôi có c m giác nh đang đ ng gi a núi r ng Hoàng Liên S n, nhìn nh ng th ng b n tù - và th y c chính mình n a - đang b hành h , đối kh n cùng.

- Cháu đánh giày cho chú nhé. Cháu đánh đ k ni m, đ đ n n chú đã t ng đ p con đ ng ô tô cho quê cháu, ch không ph i xin ti n xin b c gì chú dâu nhá.

Câu nói h i dài c a th ng bé làm tôi b t c i, tr v th c t i. Tôi c i b i nghe th ng bé r t nhà quê này xài hai ti ng k ni m, và nói năng ra đ i u nghĩa hi p.

Mà có th là nó nghĩa hi p thi t. Ngày x a khi còn trong lính, sau m i l n hành quân v ph , tôi cũng t ng quen, và đ đ u cho nh ng em bé đánh giày. T i nó nghèo, ít h c, nh ng bi t yêu th ng đùm b c l n nhau, và chí nghĩa chí tình. Sau ngày t v , trong lúc làm l x e, b t ng tôi g p l i hai đ a đang làm b c vắc b n xe Tuy Hòa. Bây gi là hai c u thanh niên kh e m nh. Có đ i u s ng d i chánh quy n m i, “nhân dân làm ch t p th ” nh ng hai th ng không có m t m nh d t c m dùi, ngày làm b n xe, t i ng i ch . Ngh đánh giày cũng không còn. Không ph i vì nh ng th ng bé đánh giày giàu lên sau cu c đ i đ i, mà vì ch ng còn ai mang giày n a đ mà đánh. V y mà g p l i tôi, hai đ a nh n ra, m ng r nh g p l i ng i thân, v n m t ti ng “anh Ba”, hai ti ng “anh Ba” nh h n m i năm tru c. Tôi tìm m i cách t ch i, nh ng hai đ a b o tôi nh t đ nh ph i nh u v i t i nó m t ch u, m ng cho cu c trùng phùng này m i tr n nghĩa anh em. Khi chia tay, còn nhét vào túi tôi m t m ti n nh n nheo, b o là g i quà cho các cháu. Tôi th c s c m đ ng tr c lòng th y chung của t i nó, trong lúc có bao nhiêu th ng v n h c th c đ y mình, nh ng m i m t s m m t chi u đã tr m t ph n th y ph n b n ch y theo n nh b nh ng th ng “cách m ng 30”, mà m i hôm qua hôm kia còn khinh r là đám l u mạnh, xích lô xe kéo!

Anh ti p th c a nhà hàng mang th c ăn đ n và đ u i ba th ng bé ra kh i quán. Tôi vui v nói v i anh là tôi m i ba c u bé, r i quay sang b o ba đ a kéo gh ra ng i và g i b t c th c ăn nào các cháu thích. T t c tròn m t ng c nhiên rón rén kéo gh ng i và m i đ a ch kê m t đĩa c m chiên đ ng châu.

Đi u đ c bi t làm tôi l u tâm t i thơ ng bé nh nh t b n này, b i quê nó ã thôn Th ng S n. M t làng quê xa nh t c a cái huy n Nghĩa L ðeo heo hút gió. V y mà có l n tôi đã đ n đó và ã l i đó g n c m t tu n. Một tu n duy nh t đ c no, đ c vui và h nh phúc trong tám năm tù t i.

Khi m i ra b c, tôi đ c “biên ch ” v tr i 3 Hang D i. Sau ba năm đ c chuy n v tr i 6 Nghĩa L , n m cách tr i 5 c a m y ông t ng m y cái ao nuôi cá trám c .

Sau m t tr n ki t l , tôi ch còn da b c l y x ng, đ ng không v ng thì còn s c ã đầu đ mà bi n “s i đá thành c m”, nên đ c đi u t đ i tr ng trà sang đ i “tăng gia”, t c là tr ng rau, mà nhi u nh t là rau mu ng. Vào mùa đông, vùng Hoàng Liên S n khá l nh, nên các l ai rau không m c ra đ c, đám chúng tôi ph n đông chuy n qua tr ng s n, phát r ng, còn l i luân phiên nhau m y toán, vào vùng núi mua th c ph m, ch y u là cho “cán b tr i”, ch còn đám tù b n tôi thì đã có “s n” (khoai mì) đ “kh c ph c”.

Toán b n thơ ng chúng tôi, do m t chàng v binh đ n đi, kéo theo hai cái xe c i ti n (l ai xe đóng b ng g gi ng nh chi c xe bò nh) vào Th ng S n, n m cách tr i kho ng 60 cây s . Trong th i gian tù t i, nh ng ngày đ c đi xa nh th này th t là hi m hoi, h nh phúc ghê g m l m. Ch ng khác gì ng i trong n c bây gi đ c xu t ngo i. Ít nh t cũng đ c t do h n, ăn u ng khá h n, và nh t là đ c s ng v i dân đ nghe h nói nh ng đi u chân th t. Có m t trùng h p lý thú là trong b n thơ ng tù b n tôi đ u có đ b c, trung, nam. M t thơ ng chính g c Hà N i 54, m t thơ ng x Hu , m t thơ ng Nha trang là tôi và m t thơ ng n a là dân C n Th , nam b .

Kh i hành t sáng s m, chi u chúng tôi đ n làng. N u không đ n đây có l ch ng ai ng là gi a núi r ng xa xôi h o lánh này l i có m t cái làng v i kh ang m t trăm nóc nhà n m đ c bên b con su i l n đ i nh ng tàng cây che kín m t tr i. V y mà trông r t s ch s và th m ng. T c ng làng, b n tôi đã nghe ti ng chim hót líu lo hòa trong ti ng su i ch y róc rách gi a m t vùng núi r ng tĩnh m ch.

B n tôi đ c s p x p trong m t căn nhà mái lá c , có vách b ng n a, n m đ i m t tàng cây cao, sát bên b su i. Ch nhà là m t bà già tr ng tu i. Đi u làm chúng tôi ng c nhiên là trông bà không gi ng nh ng ng i dân mà chúng tôi th ng g p vùng này, t cách ăn m c t i c ch nói năng. Lúc nào bà cũng vui v ni m n v i chúng tôi, trên môi lúc nào cũng có s n n c i.

Thơ ng b n tù g c Hà N i c a b n tôi qu quy t là bà nói đúng gi ng Hà N i, cái th i còn m t Hà N i thanh l ch. Trên vách, treo m t t m gi y khen v i m t cái tên cũng r t Hà N i, không h p v i khung c nh núi r ng này : “Bà V ng Chu Khánh Hà “. Cái tên trùng tên m t cô ca sĩ mi n nam, làm chúng tôi d nh .

Bà v i ng i con trai, v a làm y tá cho thôn, v a làm r y, tr ng th m (d a), tr ng nh n. M t ph n đ t anh dành ra tr ng rau và n p n ng. Anh nói năng hi n lành d m n. Đ c bi t r t th ng và chi u m .

Ngày đ u tiên, bà ch c i chào b n tôi, không dám đ n g n “quan h “. Nh ng hôm sau, bà mua chu c anh v binh và gi i thi u cô th may nhà k bên cho anh ta, nên anh ta đóng đô luôn bên y. Bà cho chúng tôi ăn xôi, ăn th t r ng, còn thêm đ l ai trái cây bà mua đ c trong làng. đ đây, ăn u ng nh th là thu c hàng “t b n”. Ban ngày chúng tôi đi kh p n i mua th c ph m các l ai, chi u v l i nhà, kéo nhau xu ng su i t m, r i đ u c ăn m t b a c m “th nh s an”, b n tôi có c m giác nh đang đ đầu đó trên thiên đàng.

Đêm nào bà cũng mang đ n m t m trà t i, ng i tâm s v i b n tôi t i khuya. Đúng nh th ng b n tù g c Hà N i nh n xét, bà dân Hà N i chính tông. Ngày x a gia đình bà giàu có. V ch ng làm ch m t hăng d t l n nh t nh Hà N i. Sau hi p đ nh Genève, chia đôi đ t n c, ch n ch ti c c a, ch a k p xu ng tàu há m m ch y vào nam thì b đánh t s n. Ch ng bà ch t trong tù, nhà c a b t ch thu, bà b b t bu c ph i d t theo hai đ a con, m t trai m t gái, đ a nh nh t ch m i sáu tu i, cùng m t s “đ i t ng” khác lên vùng núi non này, lúc y gi i là Khu Kinh T M i Th ng S n.

- Ngày y, c khu này ch là r ng thiêng n c đ c. Ch ba tháng sau là con bé gái ch t vì s t vàng da, mà không tìm dâu ra m t viên thu c.

Bà nhìn lên tr i m màng, k l i cho b n tôi nh ng ngày đ u m i đ n, n c m t ch y dài trên má

Sau đó, vì b n năng t t n, nh ng ng i “Hà N i l u đày” (ch c a bà), ng i l i, cùng bàn b c n m tay v t lên s ph n. Trong s nh ng ng i lên đây, có nhi u thành ph n, đa s là t s n

Thị ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

---

và trí th c. V i b óc và v i kinh nghi m trên th ng tr ng, v y mà h đã t n d ng đ c đ cùng nhau v n lên trong ch n thâm s n cùng c c này. Dù nghèo kh , ho v n gi đ c cái tình, cái thanh l ch c a ng i Hà N i. Đi u mà chính quy n c n h ph i g t r a.

Ngày ti n chúng tôi đi, bà năn nĩ và dứt lót anh v binh cho chúng tôi đ c nh n m t kí n p, m t ít th t r ng mu i m n, nh ng b ch i t , m c dù anh ta cũng r t quý bà. Cu i cùng đ cho bà vui, anh v binh cho chúng tôi đ c ăn t i ch m t b a no nê, l n này còn có c r u n p, do chính tay bà c t.

M t tháng tr c ngày r i Nghĩa L , b n chúng tôi ngày đêm ph i đ p cho xong m t con đ ng ô tô kéo dài t Nghĩa L lên t n d c C ng Tr i. Chúng tôi th c m c không bi t đ làm gì, vì g n năm năm đ đây, th nh tho ng ch th y vài ng i đ p xe đ p ho c th ng a trên con đ ng ngo n ngoèo heo hút này. Đ n ngày chuy n tr i vào Ngh Tĩnh, chúng tôi m i bi t con đ ng này dùng đ chuy n quân lên L ng S n ngăn ch n b n bá quy n Trung Qu c v a xua quân tràn qua biên gi i đòi “d y cho ng i anh em m t bài h c”.

H n ba m i năm, con đ ng “làm l i cu c đ i” c a riêng tôi cũng thng tr m, quanh co không kém, đã làm tôi t m quên m t quá kh bu n th m, dù t t c v n còn n m sâu chôn ch t t n đáy lòng. B t ng hôm nay, th ng bé đánh giày g i tôi nh l i. Có đi u trong bao nhiêu đau đ n ch t ch ng cũng có đôi đi u vô cùng đ p đ , ch ng khác gì m t đóa hoa n trên s i đá, m t cành lan m c gi a r ng già, trên m t thân cây héo khô c n c i.

- Th cháu Th ng S n có bi t bà V ng Chu Khánh Hà. Bây gi ch c cũng đã h n tám m i ?

T đ ng tôi bu c mi ng h i th ng bé, đ r i ng n ng i ra khi nghe nó tr l i :

- , đó là bà n i cháu. Bà m t h n năm năm r i!

Lòng tôi chùn xu ng

Thơ ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

Thơ ng bé k i nh ng ngày cu i cùng c a bà n i, lúc y nó m i tám tu i. Khi mà Hà N i đ y đ y quán bar và nhà hàng sang tr ng, dành cho khách n c ngoài và nh ng ông quan l n, thì cái thôn Th ng S n này v n c nghèo x xác. M t s đã ph i b làng tìm v thành ph cũ, s ng tr c mái hiên nhà c a chính mình ngày tr c. Bà n i nó ch v đ c m t l n, đ ng nhìn ngôi nhà c a mình bây gi đang là m t khách s n m y t ng, mà ch nhân là m t ông ng i trong y Ban C i T o T S n ngày x a, bây gi đã là ông l n, ch c hàm c b tr ng. Tài s n duy nh t còn l i c a gia đình bà là ngôi m hoang c a ông ch ng, ngày x a n m trong m t nghĩa trang ng ai ô thành ph , nh ng bây gi nhà c a m c kín chung quanh. Cây c i và c rác nh mu n ph l p m ph n. Bà ph i i l i đó m y ngày m i đ n đ p xong. Sau l n y, bà v nhà r i ngã b nh. V ch ng c u con trai bán đ th trong nhà, cùng v i h o tâm c a m y ng i hàng xóm, nh ng cũng không đ ti n đ a bà đi b nh vi n. Tr c khi ch t bà ch c ao duy nh t m t đ i u là đ c chôn c t bên c nh m ch ng đ i th đô Hà N i, cũng là vùng đ t c a dòng h qua bao nhiêu đ i. V y mà cái đ i u c ao tr i trần duy nh t đó c a bà, cũng không ai th c hi n đ c, b i cái nghĩa trang đó bây gi n m trong qui h ach thành ph , t c đ t t c vàng, không đ gì mua đ c.

Nghe thơ ng bé k , nhìn nhà th Đ c Bà tr c m t và nh t i bà, tôi l i th m nghĩ là Th ng Đ đã không có m t trên đ t n c tôi. Th c ra đ i u này tôi cũng đã t ng nói v i m y th ng b n tù, sau tháng 4/75. B i n u có Th ng Đ , sao ngài l i b t dân chúng mi n Nam, nh ng ng i h u th n, đã bao nhiêu đ i h ng tin và th ph ng ngài, l i ph i vác cây thánh giá ng n , đ tan tác điêu linh nh th . Lòng tôi th y x n xang và tôi nghi p cho bà. Tôi th m trách mình cũng ch là k vong n, đã quên m t lòng t t c a bà trong nh ng ngày mình vô cùng kh n khó. Mà l đ i là th . Khi đã sang sông còn có m y ai nghĩ t i con đò.

Thơ ng bé l i nh c tôi v chuy n đánh giày, đ n n đáp nghĩa. Tôi đ a chân ra, c đám c i , tôi đang mang dép. Thơ ng bé l y m t t p báo đ l ai trên tay th ng b n, đ tr c m t tôi :

- V y thì chúng cháu bi u chú m y t báo, v khách s n chú đ c cho vui. Toàn chuy n m y ông l n tham nhữg ăn ch i ti n t đ y!

Tôi cảm n và h i mua m t x p vé s . Tr ti n xong tôi chia đ u cho ba đ a, coi nh món quà may m n, r i h n ngày mai đ n g p tôi khách s n, tôi s đ n đi ch i b t c n i nào các cháu thích. Khi chia tay tôi ôm vai th ng bé đánh giày :

- Ngày mai cháu nh đ n nhá. Chú r t c n g p cháu.

Thị ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

Su t ngày hôm sau, sau khi đ t ba th ng bé vào ch B n Thành mua s m m t s áo qu n, cho các cháu m t ít ti n, tôi thuê xe ch c đám đi Vũng Tàu. C ba đ a đ u mong c đ c đ n đây m t l n cho bi t thành ph bi n n i ti ng này, và cũng mu n xem “tình hình” đ chuy n xu ng đây ki m s ng, b i nghe nói đ đây có nhi u khách ng ai qu c đ n du l ch, h n n a Sài gòn càng lúc càng khó khăn, vì s tr em (và c ngu i l n) t ngoài b c vào ki m ăn ngày càng đông. Trong lúc ng i trên bãi sau, tôi tâm tình th t nhi u v i th ng bé đánh giày, k cho nó nghe chuy n ngày x a b n tôi có l n đ n nhà bà n i nó m t tu n và đ c bà th ng yêu giúp đ . Nó ng i bên tôi nghe r m r m n c m t, r i dùng ngón tay vi t tên c a bà n i trên cát.

Trên đ ng v l i Sài gòn, tôi ghé l i Nghĩa Trang Quân Đ i cũ, n m bên xa l Biên Hòa. Khó khăn l m, ph i h i thăm nhi u ng i, anh tài x taxi m i tìm đ c l i vào.

B c t ng Ti c Th ng đã t ng t o huy n th ai m t th i, không còn n a, nh ng Nghĩa Dũng Đài còn đ ng s ng s ng gi a nh ng ngôi m hoang ph , im lìm. Tôi nghe trong gió nh có ti ng oan h n t sĩ. Tìm đ n ba ngôi m c a ba th ng b n lính cùng đ n v cũ, mà chính tôi là ng i thân quen duy nh t chào ti n bi t tại đây vào nh ng gi phút th hai m i l m c a cu c chi n, cùng v i nh ng ng i lính chung s v n âm th m t n t y nh t ng bao nhiêu năm mai táng nh ng đ ng đ i ch a bao gi g p m t. Ba th ng bé ph tôi h h c đ ng l i m y t m bia gãy đ . Tôi ng i tr c nh ng n m m s t sùi. Ba th ng bé ch a t ng bi t nh ng gì đ n đau và b t công c a cu c chi n b c-nam, cũng ng m ngủi c m đ ng, tr nh tr ng h a v i tôi s th ng xuyên r nhau đ n đây đ h ng khó i và chăm sóc các m ph n.

- B n đ ng đ i c a chú ch c ch n là nh ng ng i t.

Ba đ a bé nói v i tôi trên đ ng ra xe v l i Sài gòn, trong lúc tôi còn đang miên man v cách hành x tàn t nh ng con ng i không có trái tim, không còn bi t th nào là “nghĩa t nghĩa t n”

V khách s n, ba cháu xin đ c l i v i tôi đêm nay, đ khuya đ a tôi ra phi tr ng. Không ng nh ng đ a bé t m t vùng núi non Vi t b c xa xôi l i chí tình v i m t ng i mi n nam, và bây gi ch còn là.. “khúc ru t ngàn đ m”, nh tôi

Thơ ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

Tôi l y thêm m t phòng, cho hai đ a kia, còn thơ ng bé đánh giày nh nh t, cùng phòng v i tôi. Tr c khi đi ng , tôi cho thơ ng bé m t ngàn đô la, b o nó ngày mai mua vé xe l a v l i Nghĩa L , đ a cho ba má nó. Tôi vi t m t m nh gi y kèm theo, b o v i ba nó tôi là m t trong b n ng i t c i t o lúc x a, và dùng s ti n này tìm m i cách đ a bà c v Hà N i n m bên ông c nh l i bà trấn tr i lúc lâm chung. Tôi có cho đ a ch đ anh ta liên l c. Tôi còn căn đ n thơ ng bé ph i h t s c c n th n, vì các chuy n xe Thơ ng Nh t b c-nam s r t đông ng i vào nh ng ngày giáp t t. Nó tròn m t nhìn tôi ng c nhiên, r i n m ch t bàn tay tôi, nói ngày mai, s may thêm m t cái túi bên trong chi c áo đ khâu ti n vào trong đó.

“ Kính th a Anh,

V ch ng em và ch c ch n là vong linh c a m em n a, xin muôn v n c m t n Anh.

Không ng ch có m y ngày ng n ng i r t xa x a, mà mãi đ n nay Anh v n còn nh đ n m con em. Riêng em thì g n nh đã quên chuy n y n u không có anh nh c l i hôm nay.

Gi em m i nh l i, sau khi các Anh r i kh i nhà em, m em khóc m t m y hôm. Bà b o ph n thì t i nghi p các anh, ph n thì nghĩ t i s ph n oan khiên c a gia đình em vào nh ng ngày đ ng v a lên n m chánh quy n. Bà b o các anh và gia đình chúng em cũng cùng gánh chung s ph n.

Chúng em cũng xin báo tin đ anh m ng, là v i s ti n anh cho, chúng em đã đ a đ c m ph n c a b em ra m t nghĩa đ a khác, tr c khi chính quy n cho san b ng khu nghĩa đ a cũ đ xây đô th . Khu nghĩa đ a m i dù n m khá xa thành ph nh ng s ch s và yên tĩnh. V ch ng em cũng cải táng ph n m c a m em và đ a em gái i Nghĩa L , đ a v chôn bên c nh b em. G i là nghĩa đ a, nh ng ph i mua v i giá r t cao. N u không có ti n c a Anh cho, bi t đ n lúc nào chúng em m i th c hi n đ c l i c ao trấn tr i c a m em.

Nghe đ t n c đã đ i m i t lâu, nh ng có l ch đ i m i i d i nh ng thành ph l n, ch cái làng Thơ ng S n c a chúng em thì ngày thêm kh n khó. R i nay mai v ch ng em cũng ph i b Thơ ng S n mà v Hà N i, ho c ch y thơ ng vào Sài gòn. Có làm ô xin hay ph i s ng ngoài đ ng ch c cũng còn khá h n.

Thư ng bé đánh giày ng i Nghĩa L

Tác Giả: Ph m tín An Ninh

Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

Phân vân mãi, cu i cùng chúng em cũng ph i báo đ n anh m t tin bu n. Thư ng bé Khiêm con em cũng không còn. Trên chuy n tàu th ng nh t ngày ba m i t t hôm y, nó b c p. Không hi u có ph i b n c p bi t đ u c cháu gi s ti n l n c a anh cho, nên đánh đ c p. Nh ng dù b máu me th ng tích đ y ng i cháu v n hai tay ôm ch t l y túi ti n khâu k trong m y l p áo tr c ng c. B n c p tháo ch y tr c khi có công an đ ng s t t i.

V nhà cháu t nh táo đ c m t vài hôm, ăn t t v i chúng em, k l i chuy n b t ng g p Anh, đ c Anh yêu th ng và g i cho chúng em m t s ti n quá l n,. Chúng em c t ng mình n m m . Nh ng ch m t tu n sau cháu b s t n ng r i hôn mê. Đem vào b nh vi n huy n, bác sĩ b o cháu b ch n th ng s nã. Cháu qua đ i vài ngày sau đó.

Bây gi cháu cũng đang n m bên c nh ông bà n i, và cô út c a nó, ch c cháu nó cũng đ c m lòng n i chín su i. Chúng em tin là cháu s mãi mãi theo phù h cho Anh trong nh ng ngày Anh xa quê l u l c x ng i.

Chúng em xin g i đ n Anh tr n lòng kính m n và lúc nào cũng c u nguy n m i đ i u t t đ p cho Anh cùng gia đnh.

Kính th

B m cháu Khiêm
Tr n Tr ng An

B c th tôi nh n đ c đúng m t tháng sau ngày t t nguyên đán. Su t c đêm tr n tr c, tôi không bi t có đúng là mình đã tr n Bà, hay là l i mang thêm tai h a đ n cho gia đnh Bà. Thì ra trong cái xã h i đang có nhi u ông l n và đ i gia giàu có, thì cái sinh m ng c a nh ng ng i nghèo kh kh n cùng cũng v n ch là c rác. Đ ng nh tôi có nghe ai đó nói “cu i ni m vui nào cũng có xót xa, sau cu c trùng phùng nào cũng có m m m ng c a ly tan”.

ph mtínanninh

Thống kê đánh giá người Nghĩa Lộ

Tên: Phạm Tấn An Ninh

Thống kê đánh giá, 04 Tháng 6 Năm 2009 00:38

(vấn đề quốc gia)